

AGULLA DELS TRES

Càmara-Ollé (V+~100m)

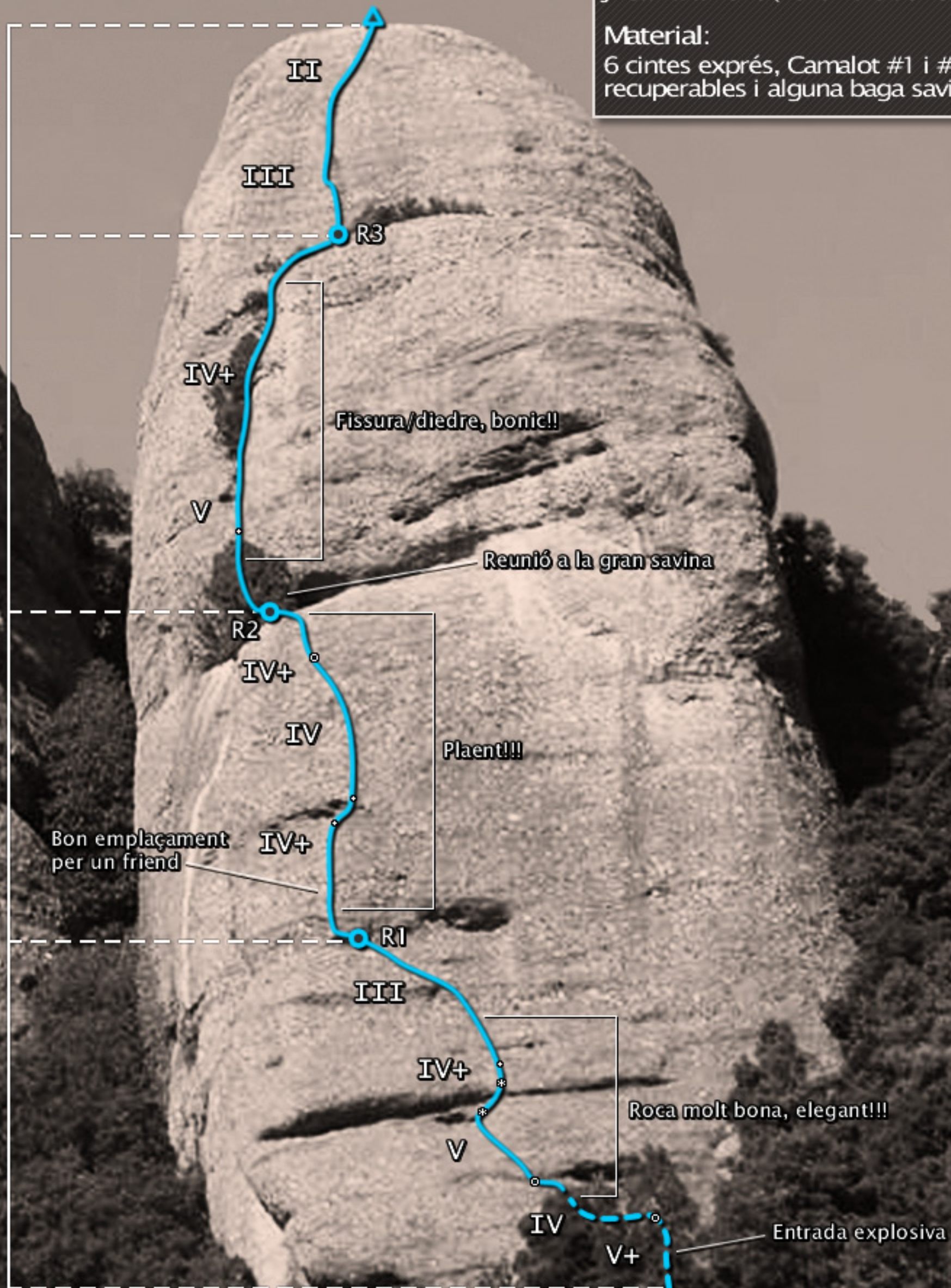
Primera:

J. Càmara i Ollé (novembre de 1970)

Material:

6 cintes exprés, Camalot #1 i #2, 4 plaquetes recuperables i alguna baga savinera.

- cap de burí
- * espit
- o burí

Absolutament clàssica, la Càmara-Ollé és una petita lliçó de lògica. Serpentejant a la cerca del punt més dèbil, aprofita i degusta aquest deliciós pany de paret fins atènyer l'evident fissura del vessant sud-oest, més bonica del que pugui semblar a primer cop d'ull. No espereu trobar una via super-equipada, ans al contrari, un equipament auster i de l'època (hi ha un parell d'espits afegits) és suficient per progressar tranquils. Només caldrà algun friend o tascó per la fissura i ganes de gaudir d'aquest recorregut 100% clàssic.

El grau és el de menys, no obstant m'he pres la llicència d'actualitzar la graduació, un pèl collada en algun punt.

- Via: Càmara-Ollé
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V+ (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 100 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via pràcticament equipada amb burins amb i sense plaqueta i un parell d'espits
- Material: 6 cintes exprés, 4 plaquetes recuperables, Camalot #1 i #2 i alguna baga per llaçar una savina
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Després de deixar el vehicle a Can Masana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guiróló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Prenem un corriol que passa pel vessant oest de la Portella Gran i que ens duu fins el Dauet d'Agulles. Un cop allí anem a buscar el coll entre el Dauet i la Miranda de la Portella, el prenem i en pocs metres anem a parar al coll entre la Miranda de la Portella i l'Agulla dels Tres . Fem un curt ràpel des d'un arbre que ens deixa a la canal i seguim cap al sud. Quan en sortim seguim un corriol a mà esquerra que en pocs metres ens deixa a peu de via.

[Veure l'aproximació a la via amb Google-Maps](#)

L1(V+)

La via s'inicia amb un pas explosiu per enfilem-nos a la paret. Un cop encintat el primer burí, l'escalada esdevé molt elegant, fent ziga-zagues per cercar el pas més lògic, sobre una roca molt bona i de presa petita. Pel camí trobarem, a banda del primer burí, un altre amb plaqueta, un sense i un parell d'espits. La reunió la fem en un relleix força còmode; hi trobarem dos burins amb plaqueta i dos sense. 30 metres.

L2(IV+)

Sortim cap a l'esquerra i de seguida ens enfilem sobre un topi de dimensions considerables, a partir d'aquí hem de tirar amunt seguint el camí natural de la roca. L'escalada en aquest segon llarg és molt agraïda, amb excel·lents preses a tord i a dret, que fan que l'experiència esdevingui del tot plaent. En aquest segon llarg trobarem dos caps de burí i un burí. La reunió la muntarem sobre una enorme savina. Tot i que aquesta tirada es pot ajuntar amb l'anterior, val la pena fer-les per separat per tal de gaudir una estona més d'aquesta agradable via. 25 metres.

L3(V)

Aquest llarg és una bonica fissura prou atlètica, on podrem fer algun encastament, progressar en diedre i fer algun pas per la placa de l'esquerra. Potser el més complicat és l'inici, on una molt bona presa dins la fissura ens permetrà tibar amb força per enfilar-nos al diedre. Al llarg i trobarem un cap de burí, però la fissura es pot equipar a discreció a més de llaçar una savina. 20 metres.

L4(III)

El darrer llarg és una bonica rampa amb un rocam de primera i una arribada al cim d'allò més assossegada, amb una panoràmica immillorable de la Regió d'Agulles, que convida a asseure'ns una estona i jugar a reconèixer cada un dels monòlits. Aquesta tirada resta neta i no s'hi troba a faltar cap assegurança. 25 metres.

El que més m'ha agradat:

- Via 100% lògica, amb un traçat elegant i amb sentit.
- Excel·lent recorregut de cinquè grau.
- Roca molt bona.
- Un cimall amb unes vistes privilegiades, que convida a estar-s'hi una estona.
- El vent que bufa de tant en tant netejant aquestes roques.